

կողմից մի պատգամաւոր ուղարկել աւել-
միայն և արժանաւոր պատկ քննել կաթողի-
կոսի դպրոցի վրա:

Հետեւեալ օրը հայ հոգեւորականութիւնը,
անապիւն խուռն ընդունեալ ինքեպարե-
թեան, հոգեւորական կառուցել մայր ե-
կեղեցում. իսկ երկուսն ալ մայր 4-ին՝ ամ-
բիժքի կառուցումից յետոյ՝ նոյն եկեղեցու
գաւթում՝ հաւաքելի աւելի մեծ բազմու-
թիւն, և տեղիս դպրոցի աւագ-ուսուցիչ
Դաւթարեան համառօտ, բայց ազգու կեր-
պով նկարագրեց հանդուցեալ վեհի կենսա-
գրութիւնը: Ապա պատգամաւոր ընտրելու
համար ստալարիւնքին 4 հոգի կանգնեալ-
ներ՝ պ. պ. նկարիչ Գեորգ Բաշկիւնդեան,
Ա. Ստ. Փիլարեան, Հայկ Տէր-Աստուա-
ժարեան և բժ. Տիգ. Թաղեան (սրանք
բոլորը Թիֆլիսումն են ընկնում), բայց
կուսակցական հոգով ստորագրած մի քանի
անհոգ, որոնք արդէն վաղօրօք իրանց ընտ-
րելին պատրաստի ունէին, յետոյ վերջի-
շաւ ինկնածունքի մասին, անգին աղ-
մուկ լարձրացրին և այս ինքնուրն էլ աշ-
խատեցին իրանց կուսակցական միտում-
ները առաջ բերել: Վերջի վերջի պատգա-
մաւոր ընտրելի Սարգիս Տէր-Փրիգորիանը:
Վեհափառ թաղման օրվայ համար, որ
լինելու է ամեն 6-ին, յայտնուի ժողո-
վրդին, որը նոյն օրը խառնութիւնը կը փակէ
և պատարագին ներկայ կը գտնուի վերջին
հոգեւորական կառուցելու: Այդ առաջար-
կութիւնն ընդունելից բոլորի կողմից:

Միմիս

Ստալարիւնքի 31 հոկտեմբերի
Այսօր ժողովրդի խուռն ընդունեալ
ներկայութեամբ հոգեւորական կառուցել
հանդուցեալ հայրապետի համար: Պատարա-
գիւ Գ. քան. Նազարեանը դարձանական ա-
սաց: Հոգեւորական կարգը կառուցելուց
ստալ խառն տեղիս Սահակ քան. Տէր-Յով-
հաննիսեանը, որը սկսեց մի գեղեցիկ ա-
ռաշարանով, ապա տեղեց հանդուցեալ հայ-
րապետի կենսագրութիւնը, իսկ վերջին էլ
կարգաց մի ոտանաւոր վեհափառի յիշա-
տակին: Նախօրօք՝ կարգապետ քանակալ
կարգապետութեամբ՝ բոլոր հայերը խառնութի-
ւնը փակել էին և իրանց ներկայութեամբ
պատուել հոգեւորական: Կոնստանդնուպոլս
Սահակ քանակալ ինքեպարեթի արձակած էին
տեղիս գեղեցիկներին աշակերտ - աշակեր-
տութիւնը: Եկեղեցում կար նաև օտար
հասարակութիւն: Հոգեւորականները պէտք
է լինեն, ինչպէս յայտնեց քանակալ, նաև
նոյնքան 4-ին կիրակի օրը և 6-ին թաղ-
ման օրը:

Գ. Ստեփանեան

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵՆԻՍԻՍԻՆԵՐ

(Սեփական թղթագրել)

Պետական Դոմայի Կայսրիայ նիս-
տում խախտաբար առաջին օգնա-
կան ընտրելի Կոլիսիի 262 ձայն-
ով, երկրորդ օգնական ընտրելից բա-
րձն Մեխկորի 263 ձայնով:

Թարիդ, 1 Նոյեմբերի
Նախընթաց նամակով առաջարկեալ
ընտրութեան առիթով գրածովս այն կար-
ծին էի յայտնել, որ պատգամաւորներ
ժողովը կամ Մարտիկներին կամ կարգապետ
վարդապետին պիտի ընտրէ: Առաջարկա-
նի թիւակալ: Այդպէս էլ եղաւ. քառանգամ

Բ Ա Շ Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԽՐԻՍՏԻԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

1889 թեւական ամառն էր, երբ առաջին
անգամ տեսաւ Սերիմեան Վալդիկին Կ. Պոլսում: Եւ այն ժամանակ Կոստանդնուպոլս
դէ կեղեցեալ վառարար թէ քարոզիչ էր, լա-
ւա չեմ յիշում: Իսկ ես վերադառնում էի
Եւրօպայից և յատուկ Մարտիկի վրայով ե-
կալ, որպէս Պոլսում կանգ առնեմ մի
երկու շաբաթ: Եւ տուրեալ չէի և Պոլսում
կանգ առնելու նպատակը բոլորովին այն
չէր, որ այդ սիրուն, քաղաքի գեղարմենի
տեսարաններով քանդանայ Պոլսի էի գնում
յատուկ միտքով և այնչափ ոգեւորված էի
իմ անմոռ ու աշուր կատարելիք գործու-
նեւթեամբ, որ ընտելեան կամ այլ ոչ մի
գեղեցիկութիւն ինձ չէր կարող դրուել հայ-
րենիք՝ Կոլիսի վերադառնալուց մի քանի
ամիս յետոյ ևս պիտի գնայի այն վայրը
և այն ժողովրդի մէջ, որոնք տարիներէ
ի վեր ամբողջ հայութեան, մասնաւոր Գով-
կանի հայերի դուրսգրանքն առաւելան էին
կալածում, պիտի գնայի վերջապէս իրաւոր-
ծելու այն ճառը ու պաշտօնի գաղափար-
ներն ու տեղեկութիւն, որ տարբեր շարունակ
փայտիցի էի իմ մէջ, բաժանել, գգուել
ու ծրարել սիրելի ու գաղափարակց ըն-
կերներին հետ: Եւրօպայից եւ հեռացել էի
իրեւ լաւելի քան երկու տարի գոյութիւն
ունեցող «Հայրենիք» խմբակի մի կալա-
պետ, որը Թիւրքիա պիտի գնայ հայ ժո-
ղովրդի մէջ տարածելու առ «վեհ» ու
«սուրբ» գաղափարները, որոնց ծրարելու
համար անքան անքուն գիշերներ էինք
անցկացրել ընկերներով, և որոնք առաջին
անգամ, կարբիստային շրջանից դուրս գա-
լով, իրական կենսով մէջ պիտի մտնէին:
Դժուար ու բարդացեալ մեծ էր վրաս

ընտրելիներէ ցուցակից երկու հոգի՝ այն է
վերադառնալու և առաւելագոյն քուէ ստա-
ցան, և փոխարաւ համաձայնութեամբ և
միաձայն ընտրելի կարգապետ վարդապետ
Տէր-Մկրտչեանը: Առաջարկեալն առաջ-
նորը Այդ մասին անմիջապէս հեռագրելից
էլմիսմէն կաթողիկոսական տեղակալին և
նորընտր թեմակալին:

Իրօ

ԷՋՄԻՍՄԵՆԻ ՇԵՐԱՆՈՒՄ

Էլմիսմէն, 3 Նոյեմբերի
Այսօր, առաւօտեան ժամը 9-ին, կառա-
րեցին հանդուցեալ կաթողիկոսի լուսաւոր
կարգը, որից յետոյ, հայրապետական գրեհա-
տարի հոգեւորական, գրեցին նոր ստացված
դպրոցի մէջ:

Այդ գրութեան մէջ լուսնակարիչը հանց
պատկերը:

Մարմինը գտնուել հարկ չեղաւ, որով
հետեւ ստանիկ ցրտերը չէին թոյլ տայ վր-
նաւելու:

Ճաշից յետոյ, ժամը 3-ին, վանքի միա-
բանութիւնը, հաւաքելով մայր տաճարի
մէջ, շուրջաւարտած երկկողմից գնաց վեհա-
փառ մարմինը տաճարի դռնակները համար
ճաշարից մինչև վեհափառ, կարգ պահ-
պանելու նպատակով, շղթայանման կանգ-
նել էին երկկողմ մի քանի տաճարիկ գնե-
ւորներ ու կողակներ՝ առանց գէշերի փո-
ղովրդի անապին բազմութիւն էր հաւաքել:
Ի միջի ալոցը ներկայ էին տեղական աղ-
մինիստարացիայի ներկայացուցիչները, սի-
նոքի ծառայողները, ճեմարանի ուսուցչա-
կան խումբը և աշակերտները:

Վեհափառի դռնակները հարկաւոր կարգը
կատարելուց յետոյ, հանդուցեալ մարմինը
դուրս հանցին: Սուրբ Թաթարի առջեւից
երեւելով գնում էր ճեմարանի աշակերտա-
կան երեցիկ խումբը կամիտաս վարդապե-
տի դեկալարութեամբ, իսկ նրանից յետոյ
հոգեւորական դասը, որի առջեւից երկու քա-
հանայ և երկու շղթիները տանում էին
սպազկեսա՝ երկգալատ հայրապետական
դպրոցի գաւազանները:

Հոգեւորականութիւնից յետոյ գնում էին
ներկայ գտնուող մի քանի պատգամաւոր-
ներ և երկու Սերիմեանները իրանց ընտա-
նիկով: Վեհափառի միջից մինչև տա-
ճարի մէջ գնել 6 տեղ ինքեպարե զաւարդ և
հոգեւորական կառուցելի (եթէ հաշուէր
վեհափառի միջից, ուրեմն 7 տեղ հոգեւոր-
ական կառուցելի): Նախ վեհափառի դա-
կում, 4-ը ճանապարհին և մէկը՝ տաճարի
ներսում: Մարմինը կը մնայ տաճարում
մինչև թաղման օրը:

Չէ կարելի անուշադրութեամբ անցնել մի
ուշագրաւ քան: Այն սեղանը, որի վրա
գնում էին զաւարդ հոգեւորական կառա-
րելու ժամանակ խորանայի տեղում, մի
հասարակ կարծիք սեղան էր և նոյնիսկ
ինքանք չէին տարել, գտնել, սե ծածկող քա-
շուկ նրա վրա: Այդ անփութութիւնը այն-
քան աչքի ընկնող էր, որ կողմնակի անձները,
մինչև իսկ գաւազանները կոնքրետ, ու-
շագրութիւն հրաւիրեցին այդ քանի վրա և
սե ծածկող քաշի տեղեկին, թէ և բերած
ծածկոցն էլ քանի նման չէր:

Անցած անգամ գրել էի, որ գաղթական-
ները չեն թոյլ տալիս հայրենի համար դե-
րեզման փոքր Մակար կաթողիկոսի կողմից
և որ գերեզմանի խնդրը մտահոգութիւն է
պատճառում տեղակալին Այսօր առաւօտեան
հաջորդ վերջապէս լուծվեց, և այն էլ այդպէս,

վերջած միտքով. եւ այդ շատ լաւ գգում
ու հակահում էր, բայց և այնպէս դա
ինձ բոլորովին չէր ընդհանրում յանդուցե-
թեամբ նպատակին դիմելու, թէ և միտքս
ժամանակ հենց այդ գգումները ստիպում
էր ինձ վերին աստիճանի լուրջ և զգու-
շաւոր կերպով վերաբերվել անկիւք իւրա-
քանիքի բային:

Մարտիկից մինչև Պոլսի, ճանապարհոր-
դութեան ամբողջ 7-8 օրվան ընթացքում
ես անվերջ երազներով էի միայն ապրում:
Թէ և առաջին անգամ էր նուազ ճանա-
պարհորդել, թէ և ծովն էլ շատ խաղաղ էր
ամբողջ ժամանակ, բայց ինձ ոչ մի բան,
ոչ մի գեղեցիկութիւն չէր հրաւիրեց. կա-
րող եմ ասել, որ ես ոչինչ չէր տեսալ ու
ոչինչ չէր նկատեցի, այնչափ որ ես յափշ-
տակված էի իմ սիրական ներքին աշ-
խարհով...

Ինչպէս ասացի՝ նպատակ էր մի-երկու
շաբաթ Պոլսում մնալ և ապա շարունակել
ճանապարհ գնելի Կոլիսի: Պոլսում պէտք
է մի քանի «կարեւոր» մարդկանց հետ
տեսնվել, նրանց միջոցով «գաղափարակց»
ընկերներ գտնել, «կապել հաստատել» և,
եթէ հնարաւոր լինէր, գէթ մի քանի
կաղանկակցութիւն ստեղծել հնչական
ծրագրով: Այդպէս էինք որոշել ընկերներին
հետ: Սակայն մեղեցիկ և ոչ մէկը Պոլսում
ճանաթ էր, կրնայ զանգ առնել, որքան կարողանայի
վստահութեամբ դիմել, նպատակներս յայտ-
նել և «գործունէութիւն» սկսել: Միակ
կատարակցական վստահել անձ յայտնվում
էր Սերիմեան Հայրենիք, որի հետ թէ և ոչ
որ միջոցի ծանօթ չէր անձամբ, բայց ինչ
փոքր, չէ որ նա ընդհանուր հայրենիք էր:
Սերիմեանից բացի մեկը Պոլսում ճանաթ
էինք, նոյնպէս ոչ անձամբ, «Մշակի» վա-
ղմի աշխատակցի Հայրենիք, որին կարող
էի նոյնպէս վստահանալ ու միտքային մա-
սին յայտնել:

Այդ երկու անձնաւորութիւնների յու-

նչպէս եւ ենթադրում էի, սերիմեան վեհա-
պետի գերեզմանը փոքր ներսէս կաթո-
ղիկոսի կողմին, որ Մակար կաթողիկոսի
գերեզմանից քիչ ներքե է և ուսնաւորակց
հետ: Գաղթականները համաձայնեցին
Այդպիսով մասամբ մի կողմից սինոքի ո-
րոշումը մնաց անփոփոխ, իսկ միւս կողմից՝
յարգվեց գաղթականների պահանջը՝ չը
թաղել Մակարի կողմին:

Փոխարեւայի ներկայացուցիչ Հակեկիկ
համար տեղ է պատրաստվում վեհափառում:
Հաստատ աղբիւրից իմացայ, որ թաղման
օրը կարգ պահպանելու համար հոգ են տա-
նում: Երեւանից եկել են նախաւարակցող
բացի, կարծես, Փոխարեւայի խորհրդի ան-
գամ Ջուսիկովին, որ ներկայումս գործով
գտնուել է այնտեղ և հաւանորէն նախա-
հանգստակար: Այնքան հիւրեր են գալիս,
որ վառական վարդապետը դուրսը կողքի
է չը գիտէ թէ ինչպէս տեղաւորէ այդ
բոլորին: Վանքի սեղանաւոր պատուելը-
ված է տեղ պատրաստել 300 հոգու համար,
բայց այժմից արդէն դա նկատվում է ան-
բաւարար: Մեծ անյարմարութիւններ են
լինելու:

Լաւ կը լինէր եթէ հիւրերը գային թաղ-
ման օրը:

Լ. Գ.

Ասացված հեռագիրներ

1) Մանչուրիա, 2 Նոյեմբերի
Մանչուրիա կայսրանի հայ համայնքը
լսեց խորիկ վաղով իր անշաղկապ սիրած կա-
թողիկոս Հայրենի մաշկան լուրը և շատ
պուճ է համար աշխարհի հայութեան հետ
միասին արաւայտիկ և իր խոր վիշտը:

2) Թիւրքիա, 2 Նոյեմբերի
Իրաւ է, ցատկի է, շատ ցատկի գիտա-
ցել, որ անփութութիւնի Հայրենիք այլ եւ չը
կայ, բայց իսկական ուսուցչի, «Պապիկի»
և Թոնիկի» հեղինակի յիշատակը կը մնայ
անշնչելի մեր սրտերում:

Թիւրքիա հայոց ու Նիկայի գաղթի
աշակերտութիւնը

3) Նախիջևան, 2 Նոյեմբերի
Նախիջևանի (Իսկի վրա) հայութիւնը իւ-
րանց խորիկ ցատկեցութիւնն են յայտնում
ձեռք սրելիս Հայրենիք ժողովրդի երաւունք-
ների համար մարտնչելու և կանանց իրա-
ւանաւարութեան պաշտպանութեան ժամանակ
պատճառով, ցանկանում են, որպէսզի ա-
պագայում եւ էլմիսմէնի աթոռը հետե-
ւելով հանդուցեալ օրինակին՝ միեւնոյն
կարեկցութեամբ վերաբերվէր հայուհու ճա-
կատարին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՒՆ ԸՄԲԻՆՈՒՄ

Ամբողջ լուսաւորված աշխարհում, երբ
տեղի է ունենում մի որեւէ նշանաւոր անձի
մահ, մամուլը աշխատում է առ կարելին
չափ շատ տեղեկութիւն դէպքին վերաբե-
րալ ներքինի մասին:

Եթէ լուրերը յարմարութիւն ունի՝ դուրս
է բերում յանդուցեալ տալիս է երկրորդ,
երրորդ հրատարակութիւն մի օրվայ մէջ:

Մեզ յայտնի չեն դէպքեր, որ մամուլը
ազի համար դաւարեցնէ իր հրատարակու-
թիւնը:

Այդ նկատողութիւնը մենք անում ենք
այն պատճառով, որ Թիֆլիսի մի շրջանում

սով էի Պոլսի գնում և դրանց միջոցով պի-
տեւ գաղափարակցներ գտնել ու «կոպտիկա-
րատել» իրաւափոխական գործունէութեան
սկիզբ գնէի ստիպման մայրաքաղաքում:

Եւ հենց այդ գործունէութեան մասին էի
մտածում, յեղափոխական գիւրդուրի հա-
մար զանազան ծրագիրներ կազմում ճանա-
պարհորդութեան ամբողջ ընթացքում: Էլ
ինչ կարող էր ինձ հետաքրքրել:

Նախ հաշուէր կանգ առնել Պապիկի
հաւանաւորութեամբ, երբ մի երկրաւոր մա-
գցից նրա վրա ևս ուղղակի ինձ ծանուա-
րու հաղորդ:

Պ. Գրիգոր Արծրունին չէ եկած այս
նաւով:

Ոչ, —պատասխանեցի,—Արծրունին Պա-
րիզից գնաց Ժնեւ և երեւի, այնտեղից՝ էլ
ցամաքով Կոլիսի կը վերադառնայ:

—Բայց հոս անոր կը սպասեն. լուր տա-
րածված է, որ Փարիզի Պոլսի պիտի գայ:
անոր ընդունելութեանը համար պատրաս-
տութիւններ տեսնված են:

Չը գիտեմ, գուցէ այդպիսի դիտաւո-
րութիւն ունեցել է: Բայց դուք ո՞վ էք:

Եւ «Արեւիք» մէջ կաշխատեմ, «Ար-
ձագանքին» թղթակցութիւններ կը խրկեմ
այսինքն (չեմ յիշում) ստորագրութեամբ:
Իսկ անուան Գրիգոր Կալֆայեան է: Դուք
պիտի ինչեք Պոլսի: Եթէ քաղաքի ան-
մաթ չէր, կրնայ չեղեցիկ հարմար:

Ի հարկէ, սիրով ընդունեցի երեսասարգի
առաջարկը և ինքեցիք ինձ մի էփանալին
հիւրանոց տանել: Եւ ինձ տուաւ Սիբեռի
Թաղը, «Սոմանիք» անունով հիւրանոցը,
ուր և ապրեցի աւելի քան երկու շաբաթ,
իսկ ինքն էլ համարեալ թէ ամբողջ ժամա-
նակ իմ անբաժան չեղեցիկ զարմաւ: Աւե-
լին պիտի տեսէ, Գրիգոր Կալֆայեանը ոչ
միայն իմ չեղեցիկն էր դարձաւ Պոլսում, այլ
ևս «Հայրենիք» առաջին Պոլսի թղթակցի
է թերթերը մեծ քանակութեամբ ստացող ու
տարածողը դարձաւ:

առաջարկվում էր կաթողիկոսական թաղման
առիթով ի նշան սուգի չը հրատարակել
լուրերները մի օրով:

Մեծում են փիլիսոփաներ, մեծ քաղա-
քական գործողներ, թաղաւորներ, հրապա-
րակախներ, բանաստեղծներ, հոգեւոր պե-
տեր, նշանաւոր երաժշտականներ, նկարիչ-
ներ և ուրիշ տեսակ գործիչներ — սուգը կա-
տարվում է շատ ձեւերով, բայց առհասարակ
չէ արտայայտվել լուրերներով լոյս չը տես-
նելով:

Եթէ եղիկ են այդ տեսակ դէպքեր՝ մեղ
անյայտ են:

Դեռ այդպիսի մի բան կարող է տեղի
ունենալ. եթէ թաղումը կատարվում է
լուրեր հրատարակման վայրում և լուս-
գրական ու տպագրական աշխատանքներ
մասնակցութեան իրաւաւորութեան, կամ
երբ մամուլի օրվանի խմբագրական մարմ-
նից լինում է մի այնպիսի կողմնաւոր, որ
լուրերից գործողներ փոխարեւայէն ան-
կարող են գործել լուրերի համար: Այդ
դէպքում իսկ լուրերը չը հրատարակվել
միայն յարգելի մի պատճառ է նրա լոյս չը
տեսնելու համար, իսկ իրեն սուգի նշան
կարեւորութիւն չունի, և եթէ լուրերը լոյս
տեսնէր, ոչ միայն նա խախտում չէր լինի
հանդուցեալի յիշատակը, այլ և իր յո-
գուածներով նպաստած կը լինէր այդ յի-
շատակին:

Ինչպէս շատ բաներում, այնպէս էլ այս
գործում մի քանի խմբեր աշխատում են
ամեն բան գլխիկայ հաղանալ և այնպէս
գործել:

Յարգանքի դպացուները դէպի Սերիմեան
Հայրենի յիշատակը և սուգի նշանը չեն
պահանջում լուրերի դաւարեցումը:

Չը պէտք է հարկ տալու, աղաւորին
ձեռակալութիւններ և կարծիք թէ դրանով
յիշատակ է յարգվում ու յանգրագրվում:

Ա. Գ.

Ա. Ռ. Ա. Ս. Պ. Ե. Լ. Ե. Լ.

«Մշակի» ընթերցողներին յայտնի է, որ
ես մի քանի օրով գնացել էի Բաղու:

Իմ ճանապարհորդութիւնը տեղեց հոկտեմ-
բերի 26-ից մինչև 30-ը:

Բաղուից ճանապարհ ընկալ դէպի Թիֆ-
լիս երկուսուրթի օրը, հոկտեմբերի 29-ին,
երեկոյան 6 ժամին (գնացքը ուշանալու
պատճառով):

Միջին այդ ժամանակը Բաղում դեռ
յայտնի չէր Սերիմեան Հայրենիքի մահը:

Իսկ «Մշակի» անցաւ համարի Մէլիու-
մանի թղթակցութիւնից երեւում է, որ
Հայրենիք մահը յայտնի է դարձել հոկտեմ-
բեր

